

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.715 van 29 maart 2012
in de zaak A. 202.930/VII-38.338.**

In zake : 1. de NV KUWAIT PETROLEUM BELGIUM
 2. de BVBA J-G TRANS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Willem Slosse
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Brusselstraat 59
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Abbeloos
kantoor houdend te 9200 Dendermonde
Noordlaan 82 - 84
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 19 december 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 14 oktober 2011 waarbij het beroep, ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 17 maart 2011, houdende de weigering aan de NV Kuwait Petroleum Belgium van de vergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een tankstation, gelegen aan de Kerkstraat 373 te Uitkerke (Blankenberge), ongegrond wordt verklaard, de beroepen beslissing wordt bevestigd en de gevraagde milieuvergunning wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 maart 2012.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stijn Brusselmans, die loco advocaat Willem Slosse verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Dirk Abbeloos, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Reeds lange tijd wordt aan de Kerkstraat 373 te Uitkerke (Blankenberge) een tankstation uitgebaat. De eerste verzoekende partij baat het tankstation niet zelf uit. Zij heeft daarvoor een commerciële overeenkomst gesloten met de tweede verzoekende partij.

4. Op 16 oktober 2008 werd door de deputatie van de provincie West Vlaanderen een milieuvergunning verleend voor een beperkte termijn van drie jaar.

5. Met het oog op de verdere uitbating, uitbreiding en wijziging van deze inrichting dient de eerste verzoekende partij op 17 september 2010 een milieuvergunningsaanvraag in.

6. Op 17 maart 2011 weigert de deputatie van de provincie West-Vlaanderen de gevraagde vergunning.

7. De eerste verzoekende partij dient tegen deze weigeringsbeslissing een administratief beroep in.

8. De afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid brengt een gunstig advies uit. De afdeling Milieuvergunningen en de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie adviseren ongunstig.

9. Op 14 oktober 2011 verklaart de verwerende partij het ingediende beroep ongegrond, bevestigt zij de beroepen beslissing en weigert zij de gevraagde vergunning.

Dit is het bestreden besluit.

IV. Ontvankelijkheid

10. De tweede verzoekende partij beschikt niet over de vereiste hoedanigheid en evenmin over het vereiste belang om de thans voorliggende vordering tot schorsing in te stellen. De vorderingsrechten met betrekking tot een inrichting kunnen immers enkel en alleen worden uitgeoefend door de exploitant. In dit geval is dit de eerste verzoekende partij. De term "exploitant" dient hierbij namelijk te worden begrepen in de zin van degene "die een inrichting exploiteert of voor wiens rekening een inrichting wordt geëxploiteerd", of nog, de adressaat van het bestreden weigeringsbesluit. Het feit dat de tweede verzoekende partij door middel van een commerciële overeenkomst met de eerste verzoekende partij in de

praktijk de uitbating van de inrichting verzorgt, maakt van haar nog niet de juridische exploitant, aangezien zij niet de aanvraagster is van de milieuvergunning en ook niet de rechtsgeadresseerde van het bestreden weigeringsbesluit.

De vordering is, in hoofde van de tweede verzoekende partij, bijgevolg onontvankelijk.

V. Voorwaarden van de vordering tot schorsing

11. Luidens artikel 17, § 2, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan berokkenen.

VI. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunten van de partijen

12. In het verzoekschrift wordt uiteengezet dat het bestreden besluit er de tweede verzoekende partij toe zal dwingen haar activiteiten stop te zetten, dat daardoor de rentabiliteit van de tweede verzoekende partij in het gedrang komt en dat voor de tweede verzoekende partij een faillissement of ontbinding dreigt. Ook de marktpositie en het commerciële prestige van de tweede verzoekende partij zullen ernstige verliezen lijden. De tweede verzoekende partij poogt zulks te staven door middel van een afschrift van de resultatenrekening voor de periode van 1 november 2010 tot en met 30 april 2011 en een e-mailbericht van haar accountant.

13. De verwerende partij repliceert hierop, kort samengevat, dat uit de neergelegde resultatenrekening niet blijkt dat de leefbaarheid van de tweede verzoekende partij in gevaar is.

Beoordeling

14. De uiteenzetting in het verzoekschrift aangaande het moeilijk te herstellen ernstig nadeel heeft louter betrekking op de financiële gevolgen die voor de tweede verzoekende partij uit de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit zouden voortvloeien. Hiervoor werd reeds vastgesteld dat de vordering van deze tweede verzoekende partij onontvankelijk is. In het verzoekschrift wordt niet aangegeven in welke zin de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ook de eerste verzoekende partij een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel zou kunnen berokkenen.

Te dezen is dan ook niet voldaan aan de vereiste van het voorhanden zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig maart tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,
bijgestaan door

Bart Tettelin,

staatsraad, waarnemend voorzitter,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys